

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XI. Sitis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

totâ æternitate sperandum minimum momento minimo solatium, nec à terrâ, nec à cœlo; nec ab Angelis, nec à dæmonibus; nec ab hominibus, nec à cœlitibus; nec à Deipara, nec à Christo, nec à DEO; nec à præteritis, nec à præsentibus; nec à futuris. Tunc totâ æternitate ab omnibus derelictus, incipiet conscientia tua te mordere, pungeré, vellicare, infinities tibi reperens illa verba Jeremia, *Scito, & vide, quoniam malum, & amarum est, reliquisse te Dominum DEVM tuum. Hæc omnia mala ne mihi contingant, Adjutor meus esto, ne derelinquas me.* Quando ab omnibus derelictus tradam spiritum meum, recordare quia tibi derelictus est pauper; ne derelinquas me, ideò enim Pater tuus dereliquit te, ne tu, Frater meus, derelinquas me.

§. XI.

Situs Christi.

Matt. 10. 22. **E**st Christi oraculum: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Sicut ergo cui vis necessarium est perseverare in finem, ut sit salvus; sic & Christo, ut sit salvator. Ut autem perseveraret usque in finem, debebat consummare omnia, quæ ad finem salutis nostræ de eo in Scriptura erant expressa. Cum ergo videret necdum impletam esse illam Scripturam Davidis, *Insiti mea potaverunt me aceto: ne jota unum, vel apex præteriret de Scriptura, quem non impleret, Sciens IESVS, quia omnia consummata sunt; ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Vas ergo positum erat plenum aceto. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerant ori ejus.*

Hic iterum novum se offert mysterium. Jam mors propè erat in labijs Christi, mors in oculis, mors in corde, mors in toto corpore illius, qui est
vita

vita nostra. Jam propè cursum consummaverat, & ecce quasi cursum inchoaret; quasi staret adhuc in exordio magni illius operis quod propè perfecerat adhuc ardens plura pati, dixit: *Sitio*. Sciebat JESUS jam omnia prope esse consummata; enimverò dixerat, fecerat, pertulerat, quidquid dici, fieri, perferri pro salute hominis vel poterat, vel debebat, & tamen quasi nihil dixisset, nihil egisset, nihil pertulisset; plura pati exoptabat. Poterat hic Christus loqui ut Jonas projectus in mare: *Projecisti me in profundum, in corde maris: omnes gurgites tui, & fluctus super me transierunt, Circumdederunt me aquæ usque ad animam: abyssus vallavit me pelagus operuit caput meum*. Observata hic omnia congecta simul, quæ possent extinguere sitim; profundum mare, gurgites, fluctus, aquæ, abyssus, pelagus; & tamen inter tot aquarum cumulos, clamat: *Sitio*. Quid miramur illum sitire tam fessum ambulando, operando, conflagrando; Sâson solus mille prostraverat Philistæos, *sitiensque valde* (ait Scriptura) *clamavit ad Dominum, & ait: Tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam, atque victoriam: en siti morior*. Magnus hic bellator Christus, contra quem non pugnaverant? Prodibant in campum eum pugnaturo Angeli, homines, dæmones. Ex hominibus Ethnici & Judæi, Reges & subditi, Romani ac barbari, milites & cives, Ecclesiastici & Laici, litterati & indocti, Magistratus & privati, noti & ignoti, amici & adversarii, & ipsa denique DEI Justitia; ita ut de Christo meritò dici posset, quod de Saule præliante, *Totum pondus belli versum est in Saul*; Ita totum pondus prælii, quod contra illum inibat Divina Justitia, versum est in Christum. In illum Justitia confregit sagittas, arcum, gladium, & hastam. Numquid ergo dum

1on. 2.

Jud. 1 8.

18.

1. Reg. 1

tam

tam ardua prælia præliatur JESUS, meritò ut
 Samson exclamat: *En siti morior.* Sed quid hoc est,
 Domine? Ergone fons ipse sitit? tu alios sitientes,
 ut ad te veniant, invitas, dicens: *Omnes sitientes ve-*
nite ad aquas. Et, *Si quis sitiat, veniat ad me, & bibat.*
 Tu fons es sapientiæ, torrens voluptatis, abyssus
 dulcedinis, puteus aquarum viventium: potestne
 deesse in puteo, abyssò, fonte, torrente aqua? Ad te
 ipsum ergo recurre, ut sitim extinguas. Vel certè
 illud, quod tibi Judæi offerunt, acetum, verte in
 vinum; qui olim in nuptijs aquam vertisti in vi-
 num. Sed profectò sicut Pater eum dereliquerat,
 sic ipse se dereliquit: nec tantillo solatio frui vole-
 bat. O Virgo, quæ hic cruci adstas, & audis cla-
 mantem Filium: *Sitio, ubi nunc ubera tua, qua me-*
liora sunt vino? ubera illa, quibus Filium infantem
roties lactasti sitientem? Tu in nuptijs Cana Gali-
 læ, ubi tamen non deerat quod biberent convi-
 væ; ubi nemo clamabat: *Sitio: misericordiâ mota*
super discumbentes, dixisti Filio: Vinum non habent;
Jam ipse Filius tuus, qui aquam mutavit in vi-
num, fici in cruce perit, & te audiente clamat: Si-
tio: cur non in genua procumbis, & clamas ad Pa-
tre[m] ejus: Vinum non habet? Filius tuus dixit de se-
ipso: Ego sum vitis. In vite sunt palmites, in palmi-
 tibus uvæ, ex uvis exprimitur vinum: cur illi non
 dicis; *Vinum non habes?* Quid mirum, si vinum
 non habeat? Illi enim temulenti, & bibacissimi
 potatores vini, qui comorantur in vino, & student ca-
 licibus epotandis; ut loquitur Salomon: *bibentes vi-*
num in phialis, ut dicit Amos. Illi de quibus Isaias:
Qui consurgunt manè ad ebrietatem sectandam, & po-
tandum usque ad vesperam, ut vino astuent: potentes ad
bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrieta-
tem; omne vinum exhausserunt. Hinc Filius DEI
 vi-

sa. 55.
 van. 7.

int. I. I.

an. 2.

an. 15. I

briofu

agunt

hri-

am si-

re.

rov. 13.

o.

nos. 6.

a. 5. II.

12.

vinum non habet. Illi ebriosi, quos Vas electionis
 vocat *vasa iræ*, apta in interitum, & *vasa in contume-* Rom. 9. 21
liam, evacuarunt omnia vasa vini. Hinc ante Fi-
 lium DEI, ponitur vas aceto plenum: quare vinum
 non habet. O si in convivijs illis, de quibus Isaias
 differit: *Cythara, & lyra, & tympanum, & tibia, & vi-* Isa. 5. 12
num in convivijs vestris; si in illis epulis, dum per-
 græcantur helluones illi temulenti, vino madidi,
 vox illa Christi lamentabilis personaret: *Sitio*: quis
 non offerret ei calicem, saltem aquæ frigidæ?
 Quomodo jam refrixit omnium charitas? Etiam
 hunc ei negant ebriosi. O Maria! jam potes dicere
 de Filio tuo, non illud; Vinum non habet: sed
 aquam non habet: quia non habet nisi acetum.
 Illi potatores vini audient aliquando in celebri
 illo theatro coram Angelis, & hominibus, ex ore
 illius qui jam moritur siti: *Sitivi, & non dedisti mihi* Mat. 15
potum. Illi sunt qui cum Evangelico illo epulone, 42.
 ad æternam sitim damnati clamabunt: *Pater, mitte* Luc. 16.
IESVM, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut 24.
refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma.
 Quàm calamitatem ut avertat à nobis Deus, re-
 frigerate nunc linguam Christi sitientis. Sirit ipse
 nostras lachrymas. Clamet ergo quilibet cum Je-
 remia: *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis* Jer. 9.
fontem lachrymarum, ut refrigerem linguam Salva-
toris mei! Non habeo, ô fons aquæ vivæ! nisi ge-
minos hos oculorum fontes, ex quibus stillant fal- Jer. 17.
sæ lachrymæ: habito enim in terra salsuginis: has ti-
 bi offero pro potu. Fluente ex oculo dextero la-
 chrymæ Amoris ob beneficia tuas; ex sinistro, do-
 loris ob scelera mea. His extinguiam sitim tuam,
 ut in novissimo die aliquando audiam ex ore tuo
 illa expectatissima verba, *Sitivi & dedisti mihi bibe-*
re.